

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 28.3.2012 tehdyn Euroopan unionin komission päätöksen K (2012) 2069 lopullinen asiassa COMP/39.452 — Ikkunoiden ja lasiovien avausmekanismit, siltä osin kuin se koskee kantajaa ja
- toissijaisesti alentamaan kantajalle määrättyä sakkoa sopivaksi katsomallaan määrällä sekä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensinnäkin sakkopäätös perustuu virheellisesti SEUT 101 artiklan rikkomiseen. Mainittua rikkomista ei kuitenkaan ole tapahtunut, koska keskustelut tapahtuivat kilpailijoiden tietien ja niiden toiveesta.
- 2) Toiseksi sakkopäätöksessä väitetään virheellisesti, että kilpailusääntöjen rikkomiseen osalliset yritykset keskustelivat muunlaisista avausmekanismeista kuin ala- ja sivusaranoiduista ikkunoista.
- 3) Kolmanneksi vaikka SEUT 101 artiklaa olisikin rikottu, sakkopäätöksessä väitetään joka tapauksessa virheellisesti, että kilpailusääntöjen vastainen menettely koski myös erityisiä avausmekanismeja.
- 4) Neljänneksi myös se väite on kantajan mukaan virheellinen, että kantaja olisi osallistunut johonkin kilpailusääntöjen vastaiseen salaiseen yhteistyöhön Saksan liittotasavallan alueen ulkopuolella. Korkeintaan voitaisiin väittää, että kantaja on rikkonut SEUT 101 artiklan 1 kohtaa Italian ja Kreikan markkinoilla vuonna 2007.
- 5) Viidenneksi kantaja vetoaa toissijaisesti toiseen, kolmanteen ja neljanteen kanneperusteeseen nähden siihen, että sakon laskemisessa on virheellisesti otettu huomioon liukuikkunoiden ja -ovien helojen liikevaihto tai erityisten avausmekanismien liikevaihto ja Saksan ulkopuolinen liikevaihto. Tämän vuoksi vastaajan määrittämä liikevaihto, jota on käytetty sakon perusmäärän määrittämisessä, on selvästi liian korkea. Näin ollen asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa on rikottu.
- 6) Kuudenneksi kantaja vetoaa toissijaisesti siihen, että sakon määrän laskemisessa on tehty arviointivirhe kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuuden ja varoittavan vaikutuksen varmistamiseksi tehtävän korotuksen (nk. liittymismaksu) osalta. Vakavasta kilpailusääntöjen rikkomisesta tai varoittavan vaikutuksen varmistamiseksi tehtävästä korotuksesta johtuva prosenttiosuus on kantajan osalta vahvistettu suh-

teettoman korkeaksi. Myös tältä osin on rikottu asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa.

- 7) Seitsemänneksi kantaja vetoaa toissijaisesti asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohdan rikkomiseen sen vuoksi, että muiden kartellin jäsenten kanssa saatu liikevaihto on virheellisesti otettu huomioon.
- 8) Kahdeksanneksi päätös on myös perusteltu erittäin puutteellisesti. Se on näin ollen kokonaan kumottava SEUT 296 artiklan rikkomisen ja siitä seuraavan kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamisen vuoksi riippumatta siitä, onko kantaja osallistunut SEUT 101 artiklan vastaisiin menettelyihin vai ei. Puutteen korjaaminen tämän oikeudenkäynnin kuluessa ei tule kyseeseen.
- 9) Yhdeksänneksi kantaja väittää, että komissio on virheellisesti väittänyt, että kantaja on osallistunut (oletetusti) 16.11.1999 ja 3.7.2007 välisen ajan kilpailusääntöjen vastaiseen menettelyyn. Väite yhdestä ja jatkuvasta kilpailusääntöjen rikkomisesta 16.11.1999–3.7.2007 ei kuitenkaan ole perusteltu sen vuoksi, että hintoja on itsenäisesti korotettu vuonna 2001 eikä myöskään sen vuoksi, että vuodelle 2002 ei ollut sopimusta. Näin ollen päätökseen voidaan sisällyttää korkeintaan vuodesta 2003 alkava ajanjakso. Siltä osin kuin kantajan väitetään menetelleen kilpailusääntöjen vastaisesti muualla kuin Saksan markkinoilla, voidaan korkeintaan katsoa, että se on rikkonut SEUT 101 artiklaa vuonna 2007. Kantaja on sen vuoksi sitä mieltä, ettei ole sallittua katsoa, että se olisi osallistunut seitsemän vuotta ja seitsemän kuukautta kestäneeseen jatkuvaan kilpailusääntöjen rikkomiseen.

Kanne 11.6.2012 — Siegenia-Aubi ja Noraa v. komissio

(Asia T-257/12)

(2012/C 227/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Caspary ja J. van Kann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 28.3.2012 tehdyn Euroopan unionin komission päätöksen K(2012) 2069 lopullinen asiassa COMP/39.452 — Ikkunoiden ja lasiovien avausmekanismit, siltä osin kuin se koskee kantajia ja

— toissijaisesti alentamaan kantajille mainitussa päätöksessä määrättyä sakkoa SEUT 261 artiklan nojalla sopivaksi katsomallaan määrällä sekä

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensinnäkin vastaaja on toteamuksillaan loukannut todistustaakan (asetuksen N:o 1/2003 2 artikla), näyttökynnyksen ja perusteluvollisuuden periaatteita. Vastaaja ei erityisesti ole riittävästi osoittanut, että ala- ja sivusaranoitujen ikkunoiden Saksan hinnoilla olisi oletettuja signaalivaikutuksia kaikkeen ikkunoiden avausmekanismeja koskevaan teknologiaan ja materiaaleihin koko ETA:n alueella ja näin ollen se on lainvastaisesti alentanut sillä olevaa todistustaakkaa.
- 2) Toiseksi vastaaja on oikeudelliselta kannalta virheellisesti olettanut, että oletetut menettelyt koskivat koko ETA:a, eikä se ole esittänyt siitä riittäviä todisteita.
- 3) Kolmanneksi vastaaja on oikeudelliselta kannalta virheellisesti olettanut, että oletettu kilpailusääntöjen rikkominen koski koko ikkunoiden avausmekanismitekniikkaa ja -materiaaleja, eikä se ole esittänyt siitä riittäviä todisteita.
- 4) Neljänneksi vastaaja on virheellisesti olettanut, että vuonna 2002 on tehty hintoja koskevia sopimuksia, eikä se ole esittänyt siitä riittäviä todisteita. Näin ollen myös sakkojen määrän laskennasta annettuja suuntaviivoja on sovellettu virheellisesti, koska paikkansapitämättömästi on oletettu, että kilpailusääntöjen rikkominen on kestänyt vuodesta 1999 vuoteen 2007. Vastaaja on lisäksi näin ollen rikkonut asetuksen N:o 1/2003 25 artiklaa, koska vuotta 2002 edeltävät menettelyt ovat jo vanhentuneet.
- 5) Viidenneksi vastaaja on oikeudelliselta kannalta virheellisesti lukenut kantajien syyksi myös sellaisen yhtiön menettelyn, jossa niillä on vain vähemmistöosuus, ja näin ollen se on rikkonut tytäryhtiöiden menettelyjen lukemista emoyhtiön syyksi koskevia sääntöjä, eikä se ole myöskään noudattanut perusteluvollisuuttaan.
- 6) Kuudenneksi vastaaja on sakkojen määrän sopeuttamisessa loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta, hyvän hallinnon periaatetta sekä perusteluvollisuutta koskevaa periaatetta. Vastaaja ei ole myöskään ottanut oikein huomioon sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen sanamuotoa, systematiikkaa ja tarkoitusta.

7) Seitsemänneksi vastaaja on kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuuden arvioinnissa loukannut suhteellisuusperiaatetta, hyvän hallinnon periaatetta sekä sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen 20, 23 ja 25 kohtaa eikä se ole myöskään noudattanut perusteluvollisuuttaan.

8) Kahdeksanneksi vastaaja on lieventävien asianhaarojen arvioinnissa loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen 29 kohtaa eikä se ole myöskään noudattanut perusteluvollisuuttaan. Vastaaja ei erityisesti ole ottanut huomioon sitä, ettei kyseessä ollut tahallinen menettely eikä sitä, että kantajat ovat tehneet aktiivisesti yhteistyötä.

Kanne 11.6.2012 — Alban Giacomo v. komissio

(Asia T-259/12)

(2012/C 227/55)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Italia) (edustajat: asianajaja S. Nanni Costa, asianajaja F. Di Gianni ja asianajaja G. Coppo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan kantajalle määrätyn sakon tai toissijaisesti alentamaan sen määrää käyttäen sille SEUT 261 artiklassa annettua täyttä harkintavalttaa

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös esillä olevassa asiassa on sama kuin asiassa T-248/12, Carl Fuhr GmbH & C. KG vastaan komissio.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Alban Giacomo SpA:n rikkomuksen kesto on määritetty lainvastaisesti.

— Ensinnäkin kantaja väittää, että sen riitauttama rikkomus on päättynyt viimeiseen kokoukseen, johon se on osallistunut eli 11.9.2006, eikä siihen, että komissio on tehnyt tarkastuksia 3.7.2007.